

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Tredie Behandling af: „Udkast til Lov om Tjenestepigten for det til Lægdsrullen hørende Mandskab, der udskrives for Aaret 1865.“ (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1947 ff.)

Til denne Behandling var stillet følgende Ændringsforslag:

Af L. C. Larsen, H. M. Petersen, P. E. Olsen, M. Müller, S. Müller, S. Christensen, S. H. Kayser, C. S. Kayser, Gammeltoft, Wengen, Lorenzen, S. Rasmussen, C. Petersen, C. W. Rimestad, S. Nielsen:

I 3die Linie forandres Ordene: „efter egen Begjæring“ til: „i Medfør af § 12 i Værnepligtsloven af 2den Marts 1861“.

Da Ændringsforslaget ikke havde foreligget i den efter Forretningsordenen bestemte Tid, krævedes Thingets Samtykke til dets Foretagelse, hvilket Samtykke uden Forhandling gaves eenstemmig med 65 Stemmer.

L. C. Larsen: Det Ændringsforslag, som jeg tillod mig at stille til denne Sags 2den Behandling, vandt saa megen Tilstemning her, at jeg ikke troer, at jeg behøver at omtale denne Deel af det foreliggende Forslag nærmere. Der blev imidlertid ved 2den Behandling fra den høitærede Justitsministers Side, foruden nogle almindelige Betragtninger, gjort gjældende et Par Bemærkninger, som jeg skal tillade mig at opholde mig et Øieblik ved. Den ene af disse Bemærkninger gik ud paa, at det Forslag, som da var stillet, ikke ganske svarede til sin Tanke, og at det vilde være rigtigere i Stedet for Ordene „efter egen Begjæring“ at sætte: „i Medfør af § 12 i Værnepligtsloven af 2den Marts 1861“. Jeg troede ikke, at en saadan Forandring var ganske nødvendig, men der kunde paa den anden Side ikke være det Mindste imod at foretage den, idet den svarede til Ændringsforslagets Tanke, og jeg har derfor, med Tilslutning af flere ærede Medlemmer, tilladt mig i den Retning

at stille et Ændringsforslag, som jeg haaber vil fyldestgjøre denne Bemærkning af den høitærede Minister. Men der blev dernæst gjort en anden Bemærkning fra den høitærede Ministers Side, hvorpaa jeg ikke svarede, fordi jeg maa tilstaae, at den Slags Sager ere af en saa detailleret Beskaffenhed, at den, som ikke stadigt bestjæstiger sig med dem, let kan komme til at tage fejl deraf. Jeg har derfor, i Stedet for at svare ved 2den Behandling, underkastet Sagen en nærmere Overveielse, og jeg skal nu tillade mig et Par Ord derom. Forsaavidt den høitærede Minister meente, at Forslaget, som det den Gang forelaa fra min Side, vilde komme i Strid med Værnepligtslovens § 53, der siger, at de i Sørullen anførte Værnepligtige, der have opnaaet 18 Aars Alderen, ikke skulle, forsaavidt de inden 22 Aars Alder have erhvervet den i Lov af 12te Februar 1849 omtalte Grad af „Søvant“ kunne udskrives til Hæren — kan jeg efter moden Overveielse af denne Sag ikke troe Andet, end at det er en Misforstaaelse fra den høitærede Ministers Side, som har foranlediget den herom af ham fremfattede Bemærkning. Det, som udtales i § 53, er nemlig, at de Personer, som der nævnes, til deres 22de Aar have Valget imellem, om de ville gjøre sig saa dygtige i Søværnet, at de alene kunne udskrives til Søværnet, eller ogsaa lade sig indskrive til Landværnet. Dette er dog kun en midlertidig Bestemmelse, som maa betragtes som en Virkning fra en tidligere Tilstand, da disse Personer hørte til Sørullen. Ifølge det Forhold, som indtraadte ved den nye Værnepligtslov, gik de over fra Sørullen til Lægdsrullen, og de henhøre nu under Lægdsrullen, indtil de godtgjøre, at de have den Dygtighed, som omtales i § 53. Følgen deraf er, at de ikke behøve at møde paa Session før deres 22de Aar, og disse Folk, som forudsættes at være mellem deres 18de og 22de Aar, have altsaa endnu den fuldstændigste Frihed til ligesom tidligere at søge den Uddannelse, som behøves for at være stiftet til at komme ind under Søværnet. Vel rammes de af dette Lovudkast, men det er af Lovudkastet faaledes, som det er kommet fra den høitærede Minister, og ikke som det er fremkommet ved anden Behandling gennem mit Ændringsforslag. I det